Rocznik 1931. Nr. 31.

Gazeta Powiatowa

powiatu świętochłowickiego.

Świętochłowice, dnia 1-go sierpnia 1931 r.

Wychodzi co sobotę. Redaktor: w z. Orliński, Wydział Powiatowy Świętochłowice.
Telefon: Król Huta 1605, 1611, 1612, 1646, 1647; Katowice 99.

Treść:

DZIAŁ URZĘDOWY

1.

Regulamin targowy i Rozporządzenie policyjne

dotyczące ruchu targowego w gminie wiejskiej Świętochłowice.

Na podstawie §§ 5, 6 i 7 ustawy o zarządzie policyjnym z dnia 11. marca 1850 i § 69 ordynacji przemysłowej w brzmieniu obwieszczenia z dnia 26. lipca 1900 (Dz. Ust. Rz. niem. str. 871) wydaje się za zgodą Rady gminnej Świętochłowice z dnia 9. IX. 1930 r. i Wydziału Okręgowego w Świętochłowicach z dnia 30. I. 1930 r. następujący porządek targowy:

§ 1.

W Świętochłowicach odbywają się tygodniowo dwa targi i to w wtorki i piątki na targowisku obok kościoła ewangelickiego.

O ile na dzień targowy przypada święto ustawowe, targ odbędzie się w dzień poprzedni.

W nadzwyczajnych wypadkach może Naczelnik Urzędu Okręgowego wyznaczyć targ na inny dzień po poprzednim ogłoszeniu w miejscu praktykowanym i w Gazecie Powiatowej.

§ 2.

Ruch na placu targowym rozpoczyna się:
a) w czasie od 1. IV. do 30. IX. o godzinie 6-tej
b) w czasie od 1. X. do 31. III. o godzinie 7-mej

Targi kończą się o godzinie 13-tej.

§ 3.

Urzędnicy gminni wyznaczają przydział miejsc na targowisku oraz miejsca postojowe dla furmanek wszelkiego rodzaju. Sprzedający mogą zajmować miejsca przeznaczone do sprzedaży tylko w dniu targowym pół godziny przed rozpoczęciem targu. Nikomu nie przysługuje prawo do pewnego stałego miejsca, ani też do żądania miejsca sprzedaży pewnej określonej wielkości lub objętości.

§ 4.

Przy ustawieniu bud, namiotów lub straganów, nie wolno bruk wzgl. ziemię wbijać sztab żelaznych czy palów drewnianych.

§ 5.

Wszelkie namioty, budy, stoły, stragany i t p. oraz towary winny być z miejsca targowego usunięte najpóźniej 1 godzinę po ukończeniu targu. Sprzedający winni zajmowane miejsce pozostawić w należytym stanie i każdy jest zobowiązany takowe oczyścić a to pod groźbą przeprowadzenia czyszczenia miejsca na jego rachunek.

§ 6.

Na targach wolno sprzedawać:

1. Surowe produkta naturalne z wyjątkiem większego bydła,

2. wyroby, których produkcja związana jest z rolnictwem i leśnictwem, hodowlą owoców i rybołóstwem, lub należy do zajęć pobocznych okolicznych wieśniaków albo które wykonywa się przez pracę dniówkową, z wyjątkiem napojów wyskokowych.

3. świeże artykuły żywnościowe oraz owoce południowe.

4. towary gliniane, fajansowe, szklane i emaljowane.

Według dotychczasowego zwyczaju i potrzeb miejscowych można ponadto sprzedawać na targu przez kupców i rzemieślników w miejscu stale zamieszkałych wyroby: rękodzielnicze, powróżników, sitkarzy, tokarzy, rymarzy, blacharzy, kowali, szczotkarzy, koszykarzy, bednarzy, tokarzy, introligatorów, szewców, krawców, kuśnierzy, czapnikarzy, chociażby nie były przez nich samych wykonane, nadto taśmy wełniane i bawełniane oraz dziane towary wełniane i bawełniane.

§ 7.

Drób wolno wystawiać na sprzedaż tylko w klatkach dostatecznej wielkości. Niedozwolone jest wiązanie lub krępowanie drobiu, związywanie 2 lub więcej sztuk razem, wystawianie w ten sposób skrępowanych zwierząt na sprzedaż wreszcie noszenie drobiu za nogi i skrzydła. Zwierzęta należy ochronić przed działaniem promieni słonecznych i deszcza przez odpowiednie zasłony.

§ 8.

Na targach nie wolno urządzać widowisk, przedstawień teatralnych lub innych zabaw ani uprawiać muzyki i żadnych gier szczęścia.

Nie wolno także wystawiać na sprzedaż napojów wyskokowych.

§ 9.

Zakazane jest sprzedawanie jakichkolwiek towarów na targu w sposób domokrążny, wywoływanie głośne, zachwalanie owego towaru oraz sprzedaż towarów w drodze licytacji.

§ 10.

Za zużycie zajętej przez sprzedawców towarem na placu targowym przestrzeni, należy uiszczać opłaty targowe, które się pobiera na podstawie istniejącej taryfy. Te muszą być uiszczane bez względu na to, czy sprzedaż nastąpiła albo czy uzyskano jaki dochód ze sprzedaży lub nie.

O ile handlarz wzbrania się zapłacić, jest poborca opłat targowych uprawniony obłożyć aresztem tyle towaru lub innej własności dzierżawcy placu i sprzedać publicznie najwięcej dającemu, ile potrzeba do pokrycia winnej kwoty.

Zażalenia przeciw wysokości pobranych kwot należy wnosić do Urzędu gminnego po zapłaceniu targowego wraz z odnośnym kwitem.

§ 11.

Każdy dzierżawca miejsca winien na żądanie poborów opłat targowych, organów policyjnych lub do tego upoważnionych urzędników przedłożyć pokwitowanie z uiszczonej opłaty targowej.

§ 12.

Zepsutych względnie sfałszowanych środków żywności, cuchnącego mięsa, zepsutych ryb, dziczyzny, sfałszowanego mleka, zepsutych wzgl. nagnitych owoców, trujących grzybów, jak również stęchłych towarów różnego gatunku, nie wolno przynosić na targ wzgl. sprzedawać. W przeciwnym razie zostaną pociągnięci do odpowiedzialności nietylko właściciele towarów, lecz i ci którzy przy sprzedaży pośredniczą, zaś towary te zostaną po uprzedniem wysłuchaniu rzeczoznawców ze względów sanitarnych usunięte i zniszczone.

§ 13.

Rzeźnicy lub handlarze towarami mięsnemi mogą swe towary podawać na sprzedaż jedynie w krytych jatkach lub pod szczelnie nakrytemi, płóciennemi namiotami, na czystych stołach, zaś muszą przynosić na targ towary w czystych płachtach, wzgl. naczyniach. Mięso i kiełbasy należy przedłożyć na żądanie urzędnikowi policyjnemu, weterynarzowi i badaczowi mięsa. Zarządzeń tych urzędników co do usunięcia niezdatnego na sprzedaż mięsa należy natychmiast usłuchać.

Pnie do rąbania mięsa, topory, noże, naczynia, miary i naczynia wagowe muszą znajdować się zawsze w stanie czystym. Wozy do towarów mięsnych muszą być całkowicie wybite blachą cynkową.

§ 14.

Nie wolno artykułów spożywczych i żywnościowych kłaść na ziemię, artykuły te winny być składane na czyste podkładki lub w czyste naczynia. Kupującym nie wolno artykułów spożywczych, żywnościowych i owoców przed zakupem ich dotykać, wzgl. celem wybrania przedkładać, przewracać lub tem podobne.

Kupującym nie wolno własnoręcznie brać próby celem skosztowania artykułu: próbki takie może jedynie wydawać sprzedający. Próbki masła, sera i t. p. wydawane być mogą tylko w czystych naczyniach. Pozostałe resztki takich prób winny być usunięte; nie wolno ich dołączać napowrót do artykułu wystawionego na sprzedaż.

§ 15.

Lekarz weterynaryjny upoważniony do dozorowania na targu, ma prawo zażądać okazania mu każdej sztuki drobiu, sprowadzonego na targ przez właściciela.

Zarządzenie w chodzące w jego kompetencję należy bezzwłocznie wykonać.

§ 16.

Każdy sprzedający winien umieścić przy swoim miejscu sprzedaży tablicę z wypisanem na niej swojem imieniem, nazwiskiem i miejscem zamieszkania.

Napisy winny być wykonane na białem tle, w języku urzędowym (polskim) pismo winno być wielkości przynajmniej 5 cm.

§ 17.

Sprzedawcy dziczyzny, drzewa i choinek, wikliny, jak również mioteł z wikliny, mają dla uniknięcia kar ustawą przewidzianych oraz kon-

fiskaty towarów, wykazać się przy sprzedaży tych przedmiotów, uwierzytelnionem zaświadczeniem władz miejscowych wzgl. odnośnego właściciela polowania lub rewiru leśnego. Oprócz tego przysługuje Policji Województwa Śl. prawo i przy innych towarach, w razie potrzeby zażądać od sprzedających przedstawienia dowodu na prawne nabycie towaru.

§ 18.

Sprzedaż zboża każdego gatunku, ziemniaków, kapusty, buraków (z wyjątkiem kalarepy, marchwi z zielenią) winogron, owoców, grzybów i jagód leśnych, grochu i fasoli zielonej, szparagów, ziemiopłodów kolankowatych, nasion, suszonych ziemiopłodów strączkowych, młyńskich wyrobów zbożowych, świeżych ryb, masła oraz miodu i zabitego drobiu, dozwolona jest li tylko na wagę i miarę.

Wszystkie inne towary spożywcze wolno sprzedawać tylko na wagę, sztuki lub wiązanki.

§ 19.

Masło wolno sprzedawać tylko w kawałkach ważących 500, 250 i 125 gr. albo też w naczyniach zawartości przynajmniej 2 kg.

Według rozporządzenia Rady Związkowej niem. (Bundesrat) z dnia 1-go marca 1902 r. (Dz. R. St. A. Nr. 54) nie wolno sprzedawać masła, zawierającego na 100 części mniej niż 80 części tłuszczu lub w stanie niesolonym więcej niż 18 części wody, a w stanie solonym więcej niż 16 części wody.

§ 20.

Odnośne do sprzedaży margaryny i sztucznego tłuszczu spożywczego miarodajne są przepisy §§ 1-3 ustawy o handlu masłem, serem, smalcem etc. z dnia 15-go czerwca 1897 r. (Dz. ust. Rz. niem. str. 475) oraz rozporządzenie wykonawcze b. kanclerza Rzeszy do tejże ustawy z dnia 4 go lipca 1897 r. (Dz. Ust. R. niem. str. 591). Przepisy te postanawiają p. i. co następuje:

Sprzedający wyżej wymienione artykuły, winni umieścić przy swem miejscu sprzedaży tablicę z napisem: „Sprzedaż margaryny" „Sprzedaż sztucznego tłuszczu spożywczego". Tablica winna być umieszczona na widocznem miejscu.

Wyżej wymienione towary wolno sprzedawać tylko w osobnych opakowaniach, na których umieszczony winien być odpowiedni napis oraz nazwisko, wzgl. firma sprzedającego.

Mieszanie masła itp. z margaryną lub innemi tłuszczami celem sprzedaży jest niedozwolone.

§ 21.

Artykuły spożywcze i żywnościowe muszą być opakowane w czysty, nieużywany papier. Nie wolno używać papieru zapisanego lub zadrukowanego (gazet). Natomiast wolno używać papier na którego jednej stronie widnieje napis firmy, zalecanie towaru, lub tem podobne, jednakże druga strona musi być czysta.

Powyższy przepis nie odnosi się do artykułów jak: kartofle, warzywa, sałata i innych artykułów, wymagających czyszczenia, wzgl. płukania przed spożyciem.

§ 22.

Owoc niedojrzały, musi być jako taki wyraźnie oznaczony. Nie wolno owocu niedojrzałego mieszać z owocem dojrzałem. Również nie wolno owocu niedojrzałego sprzedawać dzieciom.

§ 23.

Słoma i siano mogą być sprzedawane furami lub w wiązkach, a mianowicie: Słoma długa w wiązkach po 10 kg. a siano w wiązkach po 5 kg.

§ 24.

Poprzednio zważone lub zmierzone części lub ilości towarów na targach lub poza tymże, w rodzaju wymienionych w §§ 20, 21 i 25, które zostały uznane jako sfałszowane lub nie właściwie odmierzone lub zważone zostaną ewentualnie po zwróceniu kupującemu ceny zakupu z strony sprzedającego wykluczone z targu. Oprócz tego podlegają tak sprzedający, jak i właściciel towaru karze w myśl § 26 niniejszego statutu, o ile nie zachodzi w danym wypadku przewidziane za oszustwo ostrzejsza kara.

§ 25.

Postanowienia niniejszej ordynacji nie naruszają handlu poza targiem, godzinami i placem targowym a w szczególności nieuzasadniają dla tegóż żadnej wolności targowej.

§ 26.

Przekroczenia i postępowania wbrew niniejszemu regulaminowi targowemu i rozporządzeniu policyjnemu karane będą według § 149 nr. 6 ordynacji przemysłowej w brzmieniu obwieszczenia z dnia 26 lipca 1900 r. (Dz. Ust. Rz. niem. str. 871) grzywną do 30,— zł w razie niemożności aresztem do 3 dni, o ile według innych ustaw karnych nie zostanie zastosowana wyższa kara.

Sprzedający odpowiedzialni są za swoich małoletnich pomocników i uczni.

§ 27.

Niniejsza ordynacja targowa wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia w Gazecie Powiatowej. Z chwilą tą traci moc obowiązującą dotychczasowa ordynacja targowa z dnia 5. XII. 1924 r.

Świętochłowice, dnia 17. X. 1930 r.

Naczelnik Urzędu Okręgowego
(—) W. Polak.

Śląska Rada Wojewódzka zatwierdza na podstawie § 128 ustawy o właściwości władz i sądów administracyjnych z dnia 1. sierpnia 1883 r. (Zb. u. str. 237) oraz §§ 64—66 ordynacji przemysłowej, niniejszy regulamin targów tygodniowych w Świętochłowicach, odnośnie do liczby, terminu i czasu trwania tych targów oraz artykułów, dopuszczonych do obrotu.

L. RW. 554.

Katowice, dnia 26. czerwca 1931 r.

Śląska Rada Wojewódzka
Przewodniczący
(—) podp. nieczytelny.
Wojewoda Śląski.

Ogłoszono!

Świętochłowice, dnia 23. VII. 1931 r.

(—) W. Polak.
Naczelnik gminy i urzędu okręgowego.

2.

Rozporządzenie.

Dot.: Zniesienie ekspozytury starostwa bielskiego w Siemiatyczach, województwie białostockiem.

Zawiadamiam, że rozporządzeniem Ministra Spraw Wewn. z dnia 16. czerwca 1931 r. (Mon. Polski Nr. 142, poz. 217) została zniesiona ekspozytura starostwa bielskiego w Siemiatyczach, w powiecie bielskim, województwie białostockiem.

Rozporządzenie to wchodzi w życie z dniem 1. lipca 1931 r.

Od dnia 1. lipca br. wszelką korespondencję w sprawach należących dotąd do zakresu działania kierownika ekspozytury w Siemiatyczach należy kierować bezpośrednio do starostwa powiatowego w Bielsku — Podlaskim.

Białystok, dnia 25. czerwca 1931 r.

Wojewoda

(—) Marjan Żyndram Kościałkowski.

Powyższe podaję do publicznej wiadomości.

Starosta

w. z

(—) Korol.

3.

Obwieszczenie.

Dot.: urlopowanie naczelnika gminy Godula.

Naczelnikowi gminy Godula udzieliłem urlopu wypoczynkowego od 3 do 24 sierpnia 1931 r.

Zastępstwo obejmie 1. ławnik gminy p. Andrzejewski.

Świętochłowice, dnia 23. lipca 1931 r.

Przewodniczący Wydziału Powiatowego

(—) Szaliński.

4.

Dot. wyłudzania wsparć.

1. Szcześniak Stefan ur. 19. X. 1906 r. mieszkaniec wsi Ciechostowice, gm. Szydłowice, pow. Konecki Wojew. Kieleckie.
2. Zdrach Leon ur. 1909 r. mieszk. wsi Zarzecze gm. Pilica pow. Olkuski, Wojew. Kieleckie.
3. Szczerba Franciszek ur. 1910 r. przynależny do Pilica, pow. Olkuski, Wojew. Kieleckie.
4. Guzik Stanisław przebywał chwilowo w Boleścicach, gm. Sędziszów, pow. Jędrzejowski Wojew. Kieleckie.
5. Klimczakowa Anna mieszkanka Kolonji Zieleniec gm. Bądków pow. Nieszawski, podaje Magistrat Miasta Zawiercie Wojew. Kieleckie
6. Rokoszka Stefan przynależny do pow. Radomskiego wojew. Kieleckie.
7. Burda Wincenty ur. 30. IX. 1895 r. w Radomiu gm. Grona zapisany do ksiąg ludności stałej, w gminie Iwanowice, pow. Miechowski, Wojew. Kieleckie.
8. Wójcik Jan mieszkaniec wsi Janina, gm. Szczytniki, pow. Stopnicki, Wojew. Kieleckie.
9. Więckowska Władysława przynależna do Magistratu m. Kielec, Wojew. Kieleckiego.
10. Józef Szeszko, zamieszkały ostatnio w Brześciu n/B. przy ul. Szpanowickiej Nr. 76.
11. Ignacy Huber, ur. 1892 r. w Obertynie, pow. Horodenka, woj. stanisławowskie.
12. Tauba (Gittel Gusta) Würzberger, ur. 1905 r. w Stanisławowie wojew. stanisławowskie.
13. Jan Tepper, ur. 1896 r. w Chyrowie. z zawodu malarz pokojowy.
14. Jan Walerjan Pokojowski, lat 23 z zawodu czeladnik masarski przynależny do Stanisławowa.
15. Stanisław Filipczuk ur. w r. 1910 w Stanisławowie, przy ul. Ugodowej 28.
16. Franciszek Gacyszyn ur. i zamieszkały w Słobodce ad. Tłumacz, woj. stanisławowskie,

włóczą się po kraju i wyłudzają pod różnemi pozorami zapomogi od związków komunalnych.

Powyższe podaję do wiadomości z tem, że ewentl. wypłacone kwoty zwracane nie będą.

Świętochłowice, dnia 18. VII. 1931 r.

Przewodniczący Wydziału Powiatowego

(—) Szaliński.

5.

Obwieszczenie

w sprawie zmiany linji wytycznej przy ul. Kalina w Wielkich Hajdukach.

Niniejszem daję do wiadomości, iż linja wytyczna dot: rozbudowy ul. Kalina została zmieniona.

Plan linji wytycznej wyłożony jest do publicznego wglądu w terminie od dnia 21. lipca do 17. sierpnia 1931 r. włącznie w godzinach urzędowych od 8 do 13 w Urzędzie gminnym, pokój nr. 27.

Sprzeciwy należy wnieść najpóźniej do dnia 17. sierpnia 1931 r. do Urzędu gminnego. Zarzuty wniesione po tym terminie nie będą uwzględnione.

Wielkie Hajduki, dnia 21. lipca 1931 r.

Naczelnik gminy

m. p. Grzesik.

6.

Obwieszczenie.

W zagrodzie Bąka Karola w Rudzie, ul. do Kaplicy 1 stwierdzono urzędowo pomór świń, co niniejszem stosownie do § 348 Rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 9. X. 1928 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych podaję do publicznej wiadomości.

Świętochłowice, dnia 21 lipca 1931 r.

Starosta

w z.

(—) Korol.

7.

Sprostowanie.

W dodatku do Gazety Powiatowej Nr. 14 z dnia 4 kwietnia 1931 r. dotycz. rozporządzenie policyjne w sprawie utrzymania czystości i porządku publicznego z dnia 16. III. 1931 r. zaszedł błąd a mianowicie opuszczono w § 10 ustęp 2, który brzmi:

„Składanie materjałów, rzucanie śniegu, lub lodu z dachów, rozkopywania ulicy lub chodników itp., wymaga również zezwolenia miejscowej władzy policyjnej".

Wielkie Hajduki, dnia 23. lipca 1931 r.

Naczelnik Urzędu Okręgowego

w z.

(—) Dr. Mierzowski.

KOMUNIKATY

8.

Podaję do publicznej wiadomości, że Pan Minister Spraw Wewnętrznych nadał Jerzemu Kubacie, górnikowi z Wielkich Hajduk, ul. Moniuszki 5, medal za ratowanie ginących.

W dniu 18. VII. 1931 r. został Jerzy Kubata udekorowany medalem przez wicestarostę Józefa Korola, który równocześnie wręczył mu dyplom.

Świętochłowice, dnia 18. lipca 1931 r.

Starosta

(—) Szaliński.

Wydział Powiatowy.

Na ostatnim posiedzeniu Kom. Wydziału i Sejmiku Powiatowego, które się odbyło 24. VII. 1931 r., zatwierdzono uchwałę rady gminnej Szarlej, Brzeziny i W. Dąbrówka w sprawie zaciągnięcia pożyczki na pokrycie kosztów budowy dróg i wodociągów przy nowem gimnazjum w W. Piekarach, dodatek do statutu w przedmiocie pobierania opłat za odbiór wody z gminnej sieci wodociągowej gminy Lipiny i Szarlej i dodatek do regulaminu czynności biur ewidencji ruchu ludności gminy Szarlej. Związk. Koksowni w Katowicach udzielono zezwolenia na ustawienie żelaznego zbiornika nadziemnego i Józefowi Auditorowi z Chropaczowa na budowę rzeźni. Rachunek roczny Pow. Kasy Komunalnej na r. 1930/31 przyjęto do wiadomości i udzielono Przewodniczącemu Wydziału Powiatowego i Pow. Kasie Komunalnej absolutorjum.

Komunikat.

Pan Wilibald Luppa, okręgowy mistrz kominiarski w Król. Hucie, ul. Piastowska 13, otrzymał pismem Starostwa z dnia 20. lipca br. L. dz. G. 998/17 zezwolenie na przyjęcie w charakterze zastępcy okręgowego mistrza kominiarskiego na obwód III. Nowe Hajduki, p. Matuszka Pawła, mistrza kominiarskiego w Nowym Bytomiu, ul. Grażyńskiego 2, urodzonego dnia 22. listopada 1899 w Nowym Bytomiu.

OGŁOSZENIA

9.

Odbito w drukarni Konrad'a Leksan'a Świętochłowice, ul. Bytomska, Nr. 23 — Telefon Nr. 11-10